proLékaře.cz | 6.11.2026

Za prim. Jindřiškou Maškovou

V pátek 13. 3. 2009 nás zaskočila zpráva, že tragicky zahynula při autonehodě naše kolegyně prim. MUDr. Jindřiška Mašková, týden před svými dvaačtyřicátými narozeninami.

Opustila nás nejen odbornice v oboru, ale také milující a milovaná matka, dcera, partnerka a pro mnohé z nás skvělá kamarádka.

Prim. Mašková se narodila a gymnázium ukončila v Litoměřicích. Od dětství pro ni bylo jedinou alternativou dalšího vzdělání studium medicíny a v roce 1992 ukončila 1. lékařskou fakultu v Praze. Tentýž rok se jí narodila dcera a po mateřské dovolené nastoupila v srpnu 1994 do nemocnice v České Lípě, zpočátku na interní oddělení. Po atestaci z vnitřního lékařství začala pracovat na oddělení hematologie a krevní transfuze, kde se rychle a s přehledem vypracovala v uznávaného odborníka.V roce 2000 složila s pochvalou specializační atestaci z hematologie a transfuzního lékařství a poté byla jmenována v českolipské nemocnici primářkou oddělení. Během let postupně rozšířila laboratorní a hlavně ambulantní provoz a věnovala se svým pacientům obětavě a nad rámec svých povinností. Přestože se dlouhodobě potýkala - tak jak to v našem oboru bývá – s nedostatkem kvalifikovaných lékařů, dokázala skloubit roli lékařky, manažerky a matky. Své dceři se snažila vynahradit čas, kdy musela zůstávat v nemocnici po pracovní době – fandila jí při volejbale, hodně spolu sportovaly. Byla výbornou přístrojovou potápěčkou a k tomuto sportu přivedla i svou dceru a současného partnera. Najezdila mnoho kilometrů na kolech horských i silničních, dobře lyžovala a ráda cestovala. Zvládala toho neuvěřitelně mnoho – k sobě přísná a nekompromisní, k pacientům obětavá a laskavá, k přátelům přímá, optimistická, spolehlivá a vždy ochotná pomoci. Bojovala vždy za to, o čem byla přesvědčená, že je správné. Často to stálo spoustu energie a úsilí, ale nikdy nic nevzdávala – jen smrt jí nedala šanci. Bude nám dlouho chybět – její rozesmátá tvář, její optimismus, její znalosti – vzpomeňme si na ni tak, jak na ni vzpomínají její pacienti – s láskou a úctou.

L. Walterová, OKH Liberec